Svar på regeringsuppdrag

Rapport – Slutredovisning av uppdrag att förebygga felaktiga utbetalningar inom sjukpenningen

Försäkringskassan 2026

Datum: 2026-10-09

Slutredovisning av uppdrag att förebygga felaktiga utbetalningar inom sjukpenningen

Version 1.0

FK 2026/000948

Wimi FK14008_012_W

Innehåll

Inledning 4
Uppföljning av befintlig riskprofil 5
Nulägesbeskrivning av befintlig riskprofil inom sjukpenningen 5
AGI-kontrollens effektivitet och möjlighet att förebygga felaktiga utbetalningar och därigenom motverka behovet av återkrav 5
Utveckling av riskprofiler 8
Utveckling av nya arbetssätt för att förebygga felaktiga utbetalningar 9
Kunskapsläget kring felaktiga utbetalningar inom sjukpenningen i korthet 9
Centrala risker för felaktiga utbetalningar 10
Verksamhetens perspektiv på de största riskerna för felaktiga utbetalningar 12
Dagens kontrollsystem 12
Utmaningar med dagens kontrollsystem 13
Vilken kapacitet har dagens kontrollsystem att förebygga felaktiga beslut och utbetalningar? 14
Ett utvecklat kontrollsystem som förebygger felaktiga utbetalningar 15
Ett nytt sätt att identifiera arbete trots sjukpenning 16

Sammanfattning

Försäkringskassan betalar ut cirka 50 miljarder i sjukpenning till över 600 000 individer varje år. I de allra flesta fall blir det rätt, men omfattningsstudier skattar att knappt 2 miljarder betalas ut felaktigt varje år. Inom regeringsuppdraget har Försäkringskassan utvärderat den befintliga riskprofilen, analyserat möjligheterna för ytterligare riskprofiler samt utrett hur kontrollarbetet inför beslut och utbetalning kan utvecklas.

Den befintliga riskprofilen inom sjukpenningen används enbart för att välja ut vilka ärenden som ska kontrolleras mot arbetsgivardeklarationer och är en del av en sammansatt kontroll vars syfte är att identifiera arbete trots sjukpenning. Utvärdering av effektiviteten är därför gjord utifrån den sammansatta kontrollen och inte enbart utifrån riskprofilens effektivitet. Utvärderingen visar att felaktigheter identifieras i cirka vart femte granskat ärende. Kontrollen har lett till att Försäkringskassan har identifierat över 15 miljoner kronor i felaktigt utbetald sjukpenning och förhindrat felaktiga utbetalningar till ett värde av minst 2,4 miljoner kronor[1].

Den sammansatta kontrollen gör det möjligt att identifiera felaktigheter som annars är svåra att upptäcka, men dess förebyggande förmåga är begränsad. Det beror på att arbetsgivardeklarationer normalt sett finns tillgängliga först efter att utbetalning av sjukpenning har gjorts och att rapporterad inkomst inte visar om den avser utfört arbete och när arbetet i sådana fall utfördes. Försäkringskassan behöver därför utreda med arbetsgivaren vad inkomsten avser. Det författningsstöd[2] som idag används för inhämtande av uppgifter från arbetsgivardeklarationer kan inte nyttjas för dataanalys och urval. Försäkringskassan bedömer att denna omständighet begränsar kontrollens träffsäkerhet. Försäkringskassan undersöker därför om uppgifterna kan inhämtas med stöd av annan befintlig lagstiftning.

Försäkringskassans samlade bedömning är att den sammansatta kontrollen är ett bra komplement till befintliga arbetssätt, men den bör utvecklas vidare för att ytterligare förbättra träffsäkerheten och stärka dess förmåga att förebygga felaktiga utbetalningar.

Försäkringskassan har identifierat möjligheter till ytterligare riskprofiler med potential att identifiera arbete trots sjukpenning, felaktiga anställningsförhållanden och utlandsvistelse utan medgivande. Uppgifter från arbetsgivardeklarationer kan utgöra ett bidrag i dessa, men potentialen att använda uppgifterna i förebyggande syfte begränsas av att de redovisas i efterhand. Identifierade möjligheter utgör ett underlag för framtida prioriteringar och innebär inte ett ställningstagande till vad som ska utvecklas eller när.

Analysen av hur Försäkringskassan kan utveckla sina arbetssätt för att förebygga felaktiga beslut och utbetalningar visar att kontrollsystemets förebyggande förmåga är begränsad. Det beror i stor utsträckning på att kontrollsystemet saknar tillräckliga förutsättningar för att identifiera när information saknas, är felaktig eller ofullständig. För att stärka den förebyggande förmågan behöver förutsättningarna att upptäcka informationsavvikelser förbättras.

Ett förslag i linje med detta som Försäkringskassan analyserar är att arbetsgivare ska lämna uppgifter om sjukfrånvaro till myndigheten. Uppgifterna kommer stärka kontrollsystemets förmåga att upptäcka när enskilda utför arbete för samma tid som de får sjukpenning. Preliminära beräkningar indikerar att förslaget har potential att förebygga felaktiga utbetalningar med mer än en halv miljard kronor årligen.

[1] Bedömning av förhindrat belopp utgår från hur mycket som skulle ha betalats ut om ersättningen inte hade avslagits, dragits in eller minskats.
[2] 6 kap. 3 § förordning (2026:162) om utlämnande av uppgifter från Skatteverkets beskattningsverksamhet.

Utformningen behöver samtidigt balansera kontrollnyttan mot kraven på skyndsam handläggning, respekt för den personliga integriteten och ekonomisk trygghet för enskilda.

Inledning

Sjukpenning är en central del av det svenska trygghetssystemet och ska ge ekonomisk trygghet och underlätta för återgång i arbete för individer som på grund av sjukdom har nedsatt arbetsförmåga. Försäkringskassan ska på ett rättssäkert sätt pröva rätten till sjukpenning, säkerställa en enhetlig rättstillämpning, fatta korrekta beslut och betala ut rätt ersättning samt förebygga felaktiga utbetalningar och motverka bidragsbrott. För att göra detta har Försäkringskassan ett omfattande kontrollsystem som består av olika systemstöd, manuella och maskinella kontroller, processer, metoder, vägledningar och andra stödjande och styrande dokument.

Att ett kontrollsystem finns innebär dock inte att det fångar de största riskerna i rätt tid eller med tillräcklig träffsäkerhet. Felaktiga utbetalningar inom sjukpenningen utgör ett omfattande och mångsidigt problem för Försäkringskassan och välfärdssystemet i stort. Försäkringskassans omfattningsstudie av felaktiga utbetalningar inom sjukpenning[3] skattade att knappt 2 miljarder betalats ut felaktigt under 2025. De två största riskerna för felaktiga utbetalningar skattas vara enskilda som arbetar samtidigt som de får sjukpenning och enskilda som får sjukpenning utifrån en anställning de inte har kvar. Dessa två risker skattas stå för drygt en miljard i felaktigt utbetald sjukpenning varje år. I nästan samtliga fall är det den enskilde som orsakat felet och i stor utsträckning skattas felen vara avsiktliga. Risker för felaktiga utbetalningar inom sjukpenningen beror i stor grad på att enskilda lämnar felaktiga eller missvisande uppgifter eller underlåter att lämna uppgifter till myndigheten.

Försäkringskassan har i sin verksamhetsplan för 2027–2030 pekat ut att myndigheten behöver stärka förmågan att förhindra felaktiga utbetalningar innan de sker och därigenom minska behovet av kontroller och återkrav i efterhand. Behovet av denna förflyttning är särskilt viktigt inom sjukpenningen där omfattande belopp betalas ut felaktigt varje år vilket leder till ett stort antal återkravsärenden. För den enskilde kan dessutom konsekvenserna bli betydande, med återkrav och skulder som kan kvarstå lång tid.

Den här rapporten är ett svar på det regeringsuppdrag Försäkringskassan fått genom regleringsbrevet 2026. Regeringsuppdraget består av tre delar. Försäkringskassan ska utvärdera effektiviteten i den befintliga riskprofilen, ta ställning till om fler riskprofiler bör utvecklas samt utreda hur arbetssätten för kontroller inför beslut och utbetalning kan utvecklas. I bedömningen av nya riskprofiler ska myndigheten särskilt överväga möjligheten att använda uppgifter från de månatliga arbetsgivardeklarationerna.

Försäkringskassan har i detta arbete:

- utvärderat befintlig riskprofils träffsäkerhet och verksamhetsnytta,
- analyserat behovet av och förutsättningarna för ytterligare riskprofiler, inklusive möjlig användning av uppgifter från arbetsgivardeklarationer,
- analyserat hur arbetssätt och kontroller inför beslut och utbetalning kan utvecklas för att bättre förebygga de mest betydande riskerna.

Som grund för analyserna beskriver rapporten också översiktligt kunskapsläget om felaktiga utbetalningar, sjukpenningens kontrollsystem samt de centrala risker och utmaningar som kontrollsystemet behöver hantera.

[3] FK 2023/027118

Uppföljning av befintlig riskprofil

Försäkringskassans kontrollsystem utgörs av flertalet olika metoder och tillvägagångssätt för att motverka, förebygga och stoppa felaktiga utbetalningar och bidragsbrott. För att i det arbetet få till en effektiv användning av myndighetens resurser kan kontroller riktas mot ärenden där risken för fel är högre. Ett sätt att hitta dessa riskärenden är att ta fram ett riskbaserat urval med hjälp av en riskprofil.

Nulägesbeskrivning av befintlig riskprofil inom sjukpenningen

Ett riskbaserat urval kan göras på olika sätt. Ett av sätten är att ställa upp ett antal fördefinierade kriterier (regler) för vad som utgör ett riskärende. Det aktuella ärendet som genomgår kontrollen jämförs därefter med de fördefinierade kriterierna för att avgöra om ärendet är ett riskärende eller inte.

Inom sjukpenningen finns sedan oktober 2025 en sammansatt kontroll (AGI-kontrollen) för att identifiera risk att en individ har arbetat för samma tid som denne fått sjukpenning. AGI-kontrollen består av flera olika delar och innehåller bland annat ett steg där ett urval av ärenden görs med hjälp av en regelbaserad riskprofil (AGI-profilen).

AGI-profilen identifierar vilka ärenden som ska kontrolleras mot Skatteverkets uppgifter om arbetsinkomster som Skatteverket i sin tur har fått från arbetsgivardeklarationer på individnivå (AGI). När urvalet av vilka ärenden som ska kontrolleras har tagits fram skickar Försäkringskassan en förfrågan till Skatteverket om de individer som ärendena gäller har en AGI-uppgift för aktuell frågeperiod. Skatteverket kontrollerar per individ om denne har en AGI-uppgift för någon av de efterfrågade månaderna vilket sedan återkopplas till Försäkringskassan.

När svaret inkommer till Försäkringskassan jämförs uppgifterna med interna uppgifter. Därefter initieras manuellt en fördjupad utredning i vissa ärenden. Försäkringskassan utreder då i första hand med den enskildes arbetsgivare om inkomsterna är baserade på utfört arbete eller inte. Utredningen kan leda till att ingen vidare åtgärd tas men den kan också leda till att kontroll- och/eller återkravsutredning initieras, och/eller att indrag av kommande utbetalningar görs. Vidare utredning kan även leda till administrativa sanktioner och polisanmälan.

Förekomsten av arbetsinkomster kan indikera att den enskilde har en högre arbetsförmåga än vad ersättningen är beslutad utifrån eller att den enskilde undvikit minskningsregeln[4]. Detta innebär att den sammansatta kontrollen indikerar förhöjd risk för fel i ärenden, vilket inte nödvändigtvis betyder att något faktiskt är fel.

AGI-kontrollens effektivitet och möjlighet att förebygga felaktiga utbetalningar och därigenom motverka behovet av återkrav

Försäkringskassan har utvärderat AGI-kontrollen genom att följa upp det registrerade utfallet av genomförda utredningar under perioden oktober 2025 - augusti 2026. Under perioden har cirka 1 620 ärenden utretts inom kontrollen. Uppföljningen visar att en felaktig utbetalning har identifierats i nästan vart femte granskat ärende. Kontrollen har lett till att Försäkringskassan har identifierat över 15 miljoner kronor i felaktigt utbetald sjukpenning. Därutöver har kontrollen förhindrat felaktiga utbetalningar till ett värde av minst 2,4 miljoner kronor. Kontrollen utgör en ny typ av kontrollmöjlighet som möjliggör att felaktigheter som annars sannolikt inte skulle ha upptäckts kan upptäckas tidigt.

[4] Enligt 28 kap. 19 § socialförsäkringsbalken ska sjukpenning i vissa fall minskas. Det handlar oftast om situationer där individen får en hög kompensation från sin arbetsgivare för samma tid som de får sjukpenning.

Genom att felaktigheter identifieras tidigare förebyggs ytterligare felaktiga utbetalningar och storleken på återkraven minskas.

Samtidigt har kontrollen en begränsad träffsäkerhet. I omkring fyra av fem granskade ärenden har utredningen inte lett till att någon felaktig utbetalning identifierats. En faktor som bedöms begränsa kontrollens träffsäkerhet är den rättsliga bedömning[5] som gjordes när kontrollen infördes. Bedömningen innebär i praktiken att uppgifter från arbetsgivardeklarationer inte får hämtas in för dataanalys och urval. Det begränsar möjligheten att styra utredningar mot ärenden där risken för fel är som störst.

Som jämförelse visar Utbetalningsmyndighetens (UBM) uppföljning av sin kontroll av arbetsinkomster under sjukskrivning att cirka 45 procent av de första färdigutredda underrättelserna ledde till en åtgärd från Försäkringskassan.[6] UBM:s kontroll bygger på dataanalys där uppgifter från Försäkringskassan och Skatteverket samkörs för att identifiera ärenden med förhöjd risk.

Resultaten är inte direkt jämförbara. Kontrollerna bygger på olika urval och UBM:s resultat avser andel underrättelser som ledde till en åtgärd, medan uppföljningen av AGI-kontrollen avser andel ärenden där en felaktig utbetalning har identifierats. Jämförelsen visar därför inte vilken träffsäkerhet AGI-kontrollen skulle uppnå med ett annat urval. Den indikerar däremot att dataanalys och ett mer riskbaserat urval kan ge bättre förutsättningar att rikta utredningarna mot ärenden där risken för fel är större. Försäkringskassan bedömer att myndigheten, med motsvarande möjligheter till dataanalys och urval, bör ha förutsättningar att uppnå en träffsäkerhet i nivå med UBM:s kontroll.

Försäkringskassan utreder om uppgifterna kan inhämtas och användas för dataanalys och urval med stöd av annan befintlig lagstiftning eller om ett förändrat författningsstöd krävs.

Riskprofilens potential att förebygga felaktiga utbetalningar är begränsad vilket i huvudsak beror på när AGI-uppgifterna finns tillgängliga för Försäkringskassans kontroll. En arbetsgivardeklaration ska normalt ha kommit in till Skatteverket senast den 12:e eller, för företag vars omsättning överstiger 40 miljoner kronor, senast den 26:e i månaden efter den månad som utgör redovisningsperiod.[7] Detta innebär exempelvis att lön utbetald i januari ska redovisas i samband med arbetsgivardeklarationen för redovisningsperioden januari, det vill säga den deklaration som lämnas i februari. Sjukpenningutbetalningar görs dock normalt för perioden 21:a i föregående månad till 20:e i innevarande månad, med utbetalning normalt sett den 25:e–27:e i innevarande månad. Detta innebär att Försäkringskassan, med dagens utbetalningsordning, inte kommer ha fullständiga AGI-uppgifter för hela utbetalningsperioden innan utbetalningen ska effektueras.

Även om Försäkringskassan skulle ändra sin utbetalningsordning eller logik för när uppgifterna inhämtas med syftet att invänta uppgifterna innan utbetalning görs så skulle en avvikande inkomstuppgift inte möjliggöra för Försäkringskassan att hålla inne,

---

[5] Bedömningen gjordes utifrån 7 § förordningen (2001:588) om behandling av uppgifter i Skatteverkets beskattningsverksamhet, numera 6 kap. 3 § förordning (2026:162) om utlämnande av uppgifter från Skatteverkets beskattningsverksamhet. Bestämmelsen ger Skatteverket stöd att lämna ut uppgifterna till Försäkringskassan för beräkning och kontroll av sjukpenning. Försäkringskassans rättsliga bedömning är att begreppet kontroll avser kontroll *inom ärendehandläggningen*, inte myndighetens arbete med dataanalys och urval.

[6] UBM Kunskapsrapport 2026:1, dnr UBM 2025-530, s.3. Av de första 351 underrättelserna var 322 färdigutredda i november 2025. Av dessa hade 146, motsvarande 45 procent, lett till en åtgärd.

[7] Se 26 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244).

minska eller dra in ersättningen utan vidare utredning. Detta beror på att AGI-uppgiften inte innehåller information om inkomsten är lön för utfört arbete eller när arbetet i sådana fall har utförts. Uppgiften kan alltså inte användas för att avgöra vilken månad lönen tillhör. AGI-uppgifter består av arbetsgivarnas redovisning av bland annat utbetalda ersättningar, avdragen skatt och arbetsgivaravgifter. Majoriteten av de ärenden som Försäkringskassan har granskat visar att de flesta utbetalningar från arbetsgivarna inte har sammanfallit eller haft någon påverkan på sjukpenningen. Det krävs alltså en utredning med den enskildes arbetsgivare för att reda ut för vilken tid utbetald ersättning har utgått för och vad den baseras på.

Samtidigt ser Försäkringskassan nytta och potential i kontrollen. Försäkringskassans utvärdering av kontrollen visar att för varje krona som kontrollens utredning kostar, identifieras och förebyggs felaktiga utbetalningar på omkring fyra kronor. Utvärderingen av kontrollen har gett kunskap om hur vi kan öka kontrollens träffsäkerhet vilket kommer förbättra kontrollens effektivitet. Försäkringskassans bedömer därför att kontrollen kan vidareutvecklas och har potential att bli än mer träffsäker och effektiv med tiden. Ett viktigt steg i det fortsatta arbetet är att säkerställa att Försäkringskassan kan inhämta och använda uppgifterna för dataanalys och urval.

Utveckling av riskprofiler

Försäkringskassan har utifrån den samlade riskbilden och kontrollsystemets uppbyggnad analyserat behovet och möjligheterna att utveckla nya kontroller baserade på riskprofiler inom sjukpenningen. Analysen visar att det finns möjliga utvecklingsalternativ som skulle kunna stärka myndighetens förmåga att både förebygga och identifiera felaktiga utbetalningar och därmed minska behovet av återkrav.

De utvecklingsområden som har identifierats tar framförallt sikte på riskerna för att enskilda arbetar samtidigt som de får sjukpenning, får ersättning utifrån felaktiga anställningsförhållanden eller vistas utomlands utan medgivande. Det är riskområden som skattas orsaka stora felaktiga utbetalningar och som dagens kontrollsystem har begränsade möjligheter att identifiera och förebygga på ett systematiskt sätt.

Kontroller inom dessa områden skulle kunna utformas på olika sätt. I vissa fall kan en riskprofil användas för att välja ut de ärenden där risken för fel bedöms vara högst. I andra fall kan kontrollen genomföras maskinellt i samtliga ärenden där vissa förutsättningar är uppfyllda. Riskprofiler är därmed en av flera möjliga komponenter i en kontroll och kan kombineras med automatiska jämförelser, verifiering av uppgifter och manuell utredning av avvikelser.

Försäkringskassan har analyserat de tekniska och rättsliga förutsättningarna för de identifierade kontrollerna. Myndighetens bedömning är att tekniska och rättsliga förutsättningar finns för att genomföra dem. Kontrollerna skulle kunna bygga på uppgifter som redan finns hos Försäkringskassan och på uppgifter från andra myndigheter. För de externa uppgifter som har identifierats finns rättsliga förutsättningar för att de ska kunna lämnas till Försäkringskassan. Ett eventuellt införande skulle dock kräva närmare analys och utformning av bland annat processer och it-stöd.

Analysen utgör ett underlag för Försäkringskassans framtida ställningstaganden och innebär inte att myndigheten tar ställning till att någon viss kontroll ska utvecklas eller införas. Vilka utvecklingsinsatser som prioriteras och när dessa i så fall genomförs avgörs inom ramen för myndighetens ordinarie planering.

En mer detaljerad beskrivning av kontrollernas utformning och eventuella urvalsregler lämnas inte i rapporten då sådan information skulle kunna användas för att undvika kontrollerna och därmed motverka deras syfte.

Utveckling av nya arbetssätt för att förebygga felaktiga utbetalningar

Försäkringskassan har i sin verksamhetsplan för åren 2027 - 2030[8] pekat ut *effektstyrt arbete mot bidragsbrott och felaktiga utbetalningar* samt en *förskjuten tyngdpunkt mot förebyggande arbete* som strategiskt viktiga områden för att skydda socialförsäkringssystemet mot allt missbruk och brottsligt nyttjande. Det innebär att myndigheten behöver bli bättre på att förhindra att felaktiga utbetalningar görs i stället för att främst upptäcka och hantera dem i efterhand genom återkrav. Behovet av denna förflyttning är särskilt viktigt inom sjukpenningen då skattningar av felaktiga utbetalningar visar att det inte handlar om små avvikelser, utan om felaktiga utbetalningar av en storlek som kräver en mer grundläggande utveckling av myndighetens arbetssätt.

För att bedöma hur arbetssätten kan utvecklas har Försäkringskassan analyserat kunskapsläget om felaktiga utbetalningar, de mest betydande riskerna och den förebyggande kapaciteten hos dagens kontrollsystem. I följande kapitel redovisas analysen samt en övergripande utvecklingsinriktning som myndigheten bedömer kan stärka kontrollsystemets förebyggande förmåga.

Kunskapsläget kring felaktiga utbetalningar inom sjukpenningen i korthet

För att förstå hur felaktiga utbetalningar inom sjukpenningen kan förebyggas behöver flera delar av kunskapsläget vägas samman. Det handlar om felens uppskattade omfattning och orsaker, vilka risker som har identifierats och vad analyser och granskningar visar om myndighetens möjligheter att upptäcka och förhindra fel. Kunskapen behöver också omfatta de faktorer som påverkar enskildas beteende och förutsättningar att göra rätt. I detta avsnitt sammanfattas därför de iakttagelser som är mest betydelsefulla för rapportens förslag och åtgärder, liksom de osäkerheter som fortfarande finns.

Försäkringskassan har skattat att knappt 2 miljarder kronor betalades ut felaktigt inom sjukpenningen under 2025. Det motsvarar 3,97 procent av försäkringsutgifterna för sjukpenning. Merparten av de felaktiga utbetalningarna skattas vara orsakade av enskilda. Risken för ett felaktigt beslut eller utbetalning av sjukpenning beror därför i hög utsträckning på att enskilda underlåter att lämna uppgifter eller lämnar missvisande eller direkt felaktiga uppgifter till myndigheten.

Under 2025 identifierade Försäkringskassan 16 316 felaktiga utbetalningar av sjukpenning och återkrävde sjukpenning till ett värde om 383,6 miljoner kronor. Återkravsstatistiken avser de återkrav som har beslutats under året och är därför inte relaterade till antalet identifierade felaktiga utbetalningar. I relation till omfattningsstudiens skattade belopp för felaktiga utbetalningar är det endast en liten del som myndigheten faktiskt hittar och kräver igen med dagens kontrollsystem. Merparten av felen hittas i efterhand vilket ofta resulterar i återkrav i stället för att hitta felen på förhand och därigenom förebygga att sjukpenning lämnas felaktigt.

Utredningen om digitalisering mot felaktiga utbetalningar i socialförsäkringen konstaterar i sitt betänkande[9] att dagens handläggning i hög grad bygger på ett antagande att uppgifter som lämnas av enskilda är korrekta. Utredningen bedömer samtidigt att det, för att förhindra felaktiga utbetalningar och bidragsbrott, finns behov av att på ett förmånsgemensamt, systematiskt och förebyggande sätt kontrollera eller verifiera uppgifter som läggs till grund för beslut om ersättning. Detta tydliggör att nuvarande arbetssätt i sig begränsar möjligheten att förebygga fel.

[8] FK 2026/013550
[9] SOU 2025:108

I en attitydundersökning från 2024[10] genomförd av Ekonomistyrningsverket (ESV) framkommer att allmänhetens attityder, möjligheterna att göra rätt och den upplevda risken för upptäckt har betydelse för arbetet mot felaktiga utbetalningar. Samtidigt visar undersökningen att yngre personer upplever att det är svårare att göra rätt än äldre när de ansöker om bidrag eller ersättningar. Att förebygga fel förutsätter därför både ett effektivt kontrollsystem och tydlig information och stöd som gör det enkelt för den enskilde att göra rätt.

Centrala risker för felaktiga utbetalningar

Felaktiga utbetalningar inom sjukpenningen uppstår av flera olika anledningar. Myndighetens undersökningar och statistik visar på att vissa situationer innebär större risker än andra.[11] Nedan finns kortfattade beskrivningar av de mest centrala riskerna för felaktiga utbetalningar inom sjukpenningen samt en kort redogörelse för hur riskerna skulle kunna minskas.

Arbete trots sjukpenning

Personer som arbetar trots att de är sjukskrivna är den risk som resulterar i störst belopp av felaktiga utbetalningar av sjukpenning. I nästan sex av tio fall beror felet på avsiktliga felaktigheter från enskilda. Tillfällen där enskilda undanhåller eller lämnar felaktiga uppgifter är särskilt svåra att identifiera för myndigheten. För att risken ska undvikas krävs att den enskilde lämnar korrekt och tillräcklig information eller att information om förhållandena lämnas till myndigheten från tredje part.

Försäkringskassans interna statistik om kontrollärenden visar att underrättelser och uppgifter från andra parter utgör en viktig informationskälla för att Försäkringskassan ska få kännedom om situationer där enskilda arbetat i för hög utsträckning samtidigt som de fått sjukpenning. Kontrollärenden bygger i huvudsak på impulser som i de allra flesta fall avser redan utbetald sjukpenning vilket innebär att myndigheten behöver återkräva ersättningen. För att förebygga risken i stor skala krävs en systematisk och regelbaserad hantering som möjliggör för Försäkringskassan att kontrollera att individen varit frånvarande från arbete i samma utsträckning som hen uppgett i ansökan, innan ersättning lämnas.

Anställningsförhållanden

Den näst största risken består av situationer där enskilda fått sjukpenning utifrån en felaktig sysselsättning. Exempelvis kan den enskilde fått utbetalt sjukpenning som anställd men skulle egentligen fått en lägre ersättning utifrån att hen var arbetslös. Enbart fem procent av det felaktigt utbetalda beloppet skattas bero på avsiktliga fel från enskilda. Övriga 95 procent skattas bero på oavsiktlighet.

På samma sätt som med risken arbete trots sjukpenning så kan dessa situationer fortgå därför att Försäkringskassan saknar ett systematiskt sätt att kontrollera och verifiera den enskildes anställningsförhållande. Den enskilde lämnar information om dennes arbetsgivare och anställningsförhållanden i samband med förstagångsansökan. Vid ansökan om förlängd sjukpenning får den enskilde även svara på om hen fortsatt är anställd. Myndigheten förlitar sig på att enskilda ska meddela Försäkringskassan om ändrade anställningsförhållanden, något som omfattningsstudiernas skattning av andelen oavsiktliga fel indikerar verkar vara relativt okänt bland förmånstagarna.

[10] ESV 2024:38
[11] Om inget annat anges kommer skattningar i detta avsnitt från Försäkringskassan omfattningsstudie av felaktiga utbetalningar inom Försäkringskassans ersättningar (FK 2023/027118)

Inkomstuppgifter

Den tredje största risken består av felaktiga inkomstuppgifter. När enskilda lämnar felaktiga inkomstuppgifter kan detta leda till en felaktig sjukpenninggrundande inkomst (SGI) vilken ligger till grund för rätten till och storleken på ersättningen. Enbart elva procent av felen skattas bero på avsiktliga fel från enskilda, resterande del beror på oavsiktliga fel. I knappt tre av fyra fall uppstod felet redan vid ansökanstillfället.

I likhet med ovanstående risker är situationer där enskilda undanhåller eller lämnar felaktiga uppgifter idag svåra för myndigheten att identifiera. SGI är ett antagande om vilken årlig inkomst den enskilde kan antas ha framöver. Vid fastställandet vägs normalt sett den enskildes lämnade uppgifter om inkomst samman med interna uppgifter. Därmed ligger ett stort ansvar på den enskilde att säkerställa att hen lämnar korrekta och tillräckliga uppgifter om inkomst och årsarbetstid samt att hen meddelar Försäkringskassan vid eventuella förändringar. Vilket skattningen av oavsiktlighet indikerar kan vara svårt.

I tillägg visar en granskning från Riksrevisionen[12] att Försäkringskassans hantering att godta samma inkomstuppgifter från den enskilde i upp till fem år utgör en risk för att SGI fastställs utifrån utdaterade uppgifter om inkomst. Detta kan leda till att sjukpenning lämnas med ett för högt eller för lågt belopp.

Risker med nära koppling till arbete trots förmån

Det finns flera olika situationer som är närbesläktade med risken arbete trots förmån.

Exempel på dessa situationer är:

- enskilda som får sjukpenning med en högre omfattning än vad deras arbetsförmåga är nedsatt,
- enskilda som genom sitt engagemang visar en högre arbetsförmåga än vad hen meddelat Försäkringskassan. Det kan exempelvis handla om enskilda som arbetar ideellt, har en bisyssla och/eller andra uppdrag.

För att motverka dessa risker finns behov av att stärka myndighetens information och kommunikation till enskilda om regelverk och vad som utgör arbetsförmåga, inte minst vid det tillfälle då den enskilde ansöker digitalt om sjukpenning. Riskerna kan identifieras och till viss del förebyggas i de fall där den enskildes engagemang har resulterat i en inkomst från en arbetsgivare som är skyldig att lämna en arbetsgivardeklaration. Ett annat sätt att förebygga risken med för hög omfattning är att kontrollera med arbetsgivaren om den enskilde har varit frånvarande från arbete i samma utsträckning som hen uppgett i sin ansökan. Utöver dessa sätt har vi inte funnit något tydligt systematiskt sätt att förebygga dessa situationer.

Vistelse eller bosättning utomlands

En annan risk är vistelse eller bosättning utomlands. Risken handlar om situationer där enskilda bosätter sig utomlands och om situationer där enskilda uppbär sjukpenning samtidigt som de befinner sig utanför EU/EES/Schweiz eller Storbritannien utan medgivande från Försäkringskassan om att få behålla sjukpenningen.

För att identifiera och motverka risken är Försäkringskassan idag i huvudsak beroende av externa impulser eller att den enskilde, innan avresa, ansöker om medgivande om att få behålla sjukpenning under utlandsvistelsen. Utifrån detta perspektiv finns ett behov av att se över och förbättra informationen till personer som ansöker om sjukpenning om vad som gäller vid utlandsvistelse samt stärka myndighetens möjlighet att identifiera när enskilda befinner sig i tredje land under tid med sjukpenning.

[12] RiR 2026:12

Verksamhetens perspektiv på de största riskerna för felaktiga utbetalningar

För att nyansera bilden av kunskapsläget har information inhämtats från verksamheten och Försäkringskassans interna försäkringskontroll om vilka risker de anser vara störst när det kommer till felaktiga utbetalningar.

Likt övrigt kunskapsunderlag som återgivits ovan anger försäkringsutredarna att störst risk för felaktiga utbetalningar finns när den enskilde inte lämnar korrekta eller tillräckliga uppgifter eller inte meddelar ändrade omständigheter.

Försäkringsutredare och den interna försäkringskontrollen har en samstämd uppfattning kring vilka risker de ser när det kommer till felaktiga utbetalningar orsakade av Försäkringskassan. De framhåller att risk för egenorsakade felaktiga utbetalningar uppstår i handläggningen när:

- impulser om ändrade omständigheter inte omhändertas,
- information om andra förmåner eller omständigheter som framkommer i handläggningssystemet inte beaktas eller uppmärksammas och fel beslut därmed fattas,
- ärenden inte utreds i den omfattning som krävs och
- när rätt beslut har fattats men utbetalningen blir fel på grund av felaktig hantering då utbetalningen ska verkställas.

Dagens kontrollsystem

De flesta av Försäkringskassans kontroller inom sjukpenningen sker i samband med att rätten till ersättningen bedöms och beslutas. Kontrollsystemets grundläggande uppgift är att säkerställa korrekta beslut och utbetalningar genom att kontrollera förhållanden av central vikt för rätten till sjukpenning. Den enskilde ansvarar för att lämna de uppgifter som behövs för att bedöma rätten till sjukpenning och att anmäla ändrade förhållanden som kan påverka rätten till eller storleken på ersättningen.

Den enskildes ansvar behöver ses tillsammans med Försäkringskassans service- och utredningsansvar. Sjukdom, kognitiva funktionsnedsättningar eller andra omständigheter kan göra det svårt för den enskilde att ta till sig information och förstå vilka uppgifter som ska lämnas. Kontrollsystemet behöver därför även stödja den enskilde att ta till vara sin rätt och fullgöra sina skyldigheter. Tydlig information, vägledning och tidiga kontroller kan förebygga oavsiktliga fel och minska risken för återkrav och långvarig skuldsättning.

Försäkringskassan har också en uppbyggd systematisk informationshantering för att uppfatta förändringar av centrala förhållanden som kan få en påverkan på rätten till eller storleken på sjukpenningen. Centrala förhållanden utgörs av:

- Att den enskilde är försäkrad för arbetsbaserade förmåner i Sverige,
- Att den enskilde har en sjukpenninggrundande inkomst (SGI) eller har en skyddad SGI
- Att den enskildes arbetsförmåga är nedsatt med minst en fjärdedel på grund av sjukdom

Kontrollsystemets delar kan övergripande beskrivas bestå av:

- Information och tjänster till enskilda och partners för att säkra korrekt information
- Handläggningsprocessen med sina utredningsdelar för att säkra korrekt hantering, värdering och bedömning av uppgifterna och säkerställa korrekta beslut och utbetalningar
- Impulshantering för att identifiera ändrade förhållanden
- Efterkontroller för att identifiera felaktiga utbetalningar

Självbetjäningstjänster och handläggningsprocessen utgör kärnan för kontrollsystemet. Processens förutsättningar vilar i stor utsträckning på att korrekt och tillräcklig

information har lämnats till myndigheten av den enskilde. Dagens handläggningsprocess är ett samspel mellan manuell och maskinell handläggning. Beroende på ärendets karaktär så har ärendet mer eller mindre inslag av maskinellt stöd och handläggning. Risker för felaktiga beslut och utbetalningar är tänkta att upptäckas av kontrollerna i processen.

Utmaningar med dagens kontrollsystem

Försäkringskassans handläggning bygger på de krav som återfinns i socialförsäkringsbalken (2010:110) (SFB) och förvaltningslagen (2017:900) (FL). Lagstiftningen uttrycker att ärenden ska bli utredda i den omfattning som deras beskaffenhet kräver. Försäkringskassan behöver försäkra sig om att beslutet grundar sig på ett tillräckligt underlag så att enskilda inte går miste om ersättning som de har rätt till eller felaktigt får ersättning som de inte har rätt till på grund av brister i vår utredning.

Samtidigt har myndigheten krav på sig att ärenden ska handläggas så enkelt, snabbt och kostnadseffektivt som möjligt utan att rättssäkerheten eftersätts. Det innebär att myndigheten behöver balansera rättssäkerhet och effektivitet vid handläggningen. Utifrån denna balans har Försäkringskassan i hög grad ansett utredningsansvaret som uppfyllt när de uppgifter som behövs för att pröva rätten till ersättning har kommit in[13]. I praktiken har uppgifter endast inhämtats eller kompletterats då det antingen har saknats uppgifter eller det har funnits indikation som tyder på att den enskildes lämnade uppgifter kan vara felaktiga. Detta eftersom det helt enkelt inte har varit praktiskt genomförbart för myndigheten att manuellt validera faktiska förhållanden innan utbetalning i alla sjukpenningärenden utifrån kraven på enkel, snabb och kostnadseffektiv handläggning.

Försäkringskassans praktiska tillämpning av utredningsansvaret blir problematisk i ljuset av att de felaktiga utbetalningarna huvudsakligen beror på avsiktliga och oavsiktliga fel från enskilda. När fel av detta slag står för betydande belopp kan utredningsansvaret inte förstås enbart som ett ansvar att komplettera ärenden när något är oklart. Utredningsansvaret behöver även ses som en skyldighet att så långt som möjligt förebygga att felaktiga uppgifter läggs till grund för beslut och utbetalning av sjukpenning. När det gäller oavsiktliga fel innebär det bland annat att information, tjänster och kontroller behöver utformas så att den enskilde får goda förutsättningar att göra rätt.

Det finns även brister i myndighetens hantering att omhänderta uppgifter om ändrade förhållanden. Försäkringskassan har därför påbörjat ett arbete under 2026 för att hantera impulser om ändrade förhållanden på ett nytt sätt. Trots detta finns fortsatt anledning att stärka myndighetens förutsättningar och hantering av ändrade förhållanden.

När ett beslut om sjukpenning väl har fattats kan Försäkringskassan endast ompröva eller ändra det enligt vissa kriterier. Ett beslut får endast ändras eller omprövas utifrån de förutsättningar som anges i 113:e kapitlet SFB och möjligheten att ändra ett beslut till den enskildes nackdel är särskilt begränsad. I vissa situationer kan ersättning också dras in eller sättas ned. Det kan dock uppstå situationer där det inte finns rättslig möjlighet att hindra en felaktig utbetalning. I Promemorian *Åtgärder för att förhindra felaktiga utbetalningar inom socialförsäkringen och förenklad administration inom föräldrapenningen*[14] föreslås att Försäkringskassan ska få ompröva ett beslut om sjukpenning om det har skett någon ändring av betydelse i de förhållanden som var

[13] Hanteringen får stöd i rättsfallet HFD 2019 ref. 17 där Högsta förvaltningsdomstolen har uttalat att myndigheternas utredningsansvar i ärenden om olika förmåner inte sträcker sig längre än att utredningen måste vara komplett på så sätt att uppgifter om alla relevanta förhållanden finns.
[14] S2025/01246

avgörande för beslutet. I promemorian föreslås också att sjukpenning ska anses förfalla till betalning vid utbetalning av ersättningen. Om förslagen genomförs kommer myndigheten ha bättre förutsättningar att agera när nya uppgifter visar att rätten till ersättning har förändrats efter att beslutet fattades.

Vilken kapacitet har dagens kontrollsystem att förebygga felaktiga beslut och utbetalningar?

De allra flesta utbetalningar av sjukpenning blir korrekta. Det beror både på att de flesta försäkrade vill göra rätt och lämnar riktiga uppgifter och på Försäkringskassans handläggning och kontrollsystem. Att en stor andel av utbetalningarna är korrekta innebär dock inte nödvändigtvis att kontrollsystemet är effektivt utformat för att hantera de största riskerna för felaktiga utbetalningar.

Det är svårt att avgöra hur stor del av de korrekta utbetalningarna som är en direkt följd av Försäkringskassans kontroller. En utbetalning kan vara korrekt redan därför att den försäkrade har lämnat fullständiga och riktiga uppgifter. För att bedöma kontrollsystemets effektivitet behöver man därför inte bara mäta andelen korrekta utbetalningar, utan även analysera systemets förmåga att upptäcka och förhindra de fel som annars skulle ha uppstått.

Dagens kontrollsystem bygger i hög grad på att den enskilde lämnar korrekta och tillräckliga uppgifter om de förhållanden som påverkar rätten till eller storleken på sjukpenningen. Det innebär att den enskilde behöver känna till, förstå och fullgöra sin uppgiftsskyldighet. När enskilda inte lämnar fullständiga och korrekta uppgifter i rätt tid har kontrollsystemet begränsade möjligheter att identifiera felaktigheter inför att beslut fattas och ersättning betalas ut. Systemets förmåga att förebygga fel är också beroende av att myndighetens medarbetare och IT-system kan uppmärksamma relevanta omständigheter och agera korrekt utifrån den information som finns tillgänglig. Detta kan vara särskilt utmanande när uppgifter är komplexa, behöver bedömas i sitt sammanhang eller inte kan verifieras mot andra informationskällor. Brister i samordning, informationsutbyte och tillgång till aktuella uppgifter kan ytterligare begränsa möjligheterna att upptäcka fel före beslut och utbetalning.

Sammantaget fungerar dagens kontrollsystem bäst när relevanta och tillförlitliga uppgifter finns tillgängliga vid samma tidpunkt och kan jämföras med varandra. Systemet fungerar sämre när bedömningen bygger på uppgifter som endast den försäkrade eller någon annan extern aktör har tillgång till, när informationen kommer in i efterhand eller när det är svårt att verifiera att underlaget ger en fullständig och korrekt bild. Kontrollsystemets kapacitet att förebygga felaktigheter vilar därmed på två osäkra förutsättningar: att den försäkrade lämnar tillräcklig och korrekt information och att Försäkringskassans medarbetare och system kan uppmärksamma och hantera avvikelser utifrån den information som finns.

Efterhandskontroller kan vara effektiva för att identifiera felaktiga utbetalningar som redan har skett, men har en begränsad förmåga att förhindra att felen uppstår. Fel som upptäcks i efterhand medför dessutom omfattande administration i form av utredning, omprövning, återkrav och indrivning. En del av arbetet förs dessutom vidare till Kronofogdemyndigheten. För den enskilde kan konsekvenserna bli betydande, med återkrav och skulder som kan kvarstå lång tid.

Den samlade bedömningen är därför att dagens kontrollsystem bidrar till korrekta utbetalningar men att den förebyggande förmågan är beroende av förutsättningar som Försäkringskassan idag inte fullt ut råder över. För att stärka den förebyggande förmågan behöver Försäkringskassan i större utsträckning få tillgång till tillförlitliga och aktuella uppgifter från andra aktörer inför att beslut fattas och utbetalning sker.

Ett utvecklat kontrollsystem som förebygger felaktiga utbetalningar

Utifrån den samlade analysen av kunskapsläget, de särskilda riskområdena och kontrollsystemets nuvarande kapacitet bedömer Försäkringskassan att sjukpenningens kontrollsystem bör utvecklas.

Försäkringskassan har sedan länge bedrivit datadriven automatisering av myndighetens kärnprocesser, med syfte att uppnå en effektiv handläggning och enhetlig rättstillämpning. Inom sjukpenningen har exempelvis delar av anspråkshanteringen automatiserats och fler insatser pågår. I takt med ökad datatillgång och teknikutveckling har förutsättningarna stärkts för att ytterligare utveckla nyttjandet av data som en strategisk och operativ resurs. När myndigheten blir än mer data- och informationsdriven kan därför utredningsåtgärder, som tidigare bedömts som ogenomförbara, utifrån kraven på enkel, snabb och kostnadseffektiv handläggning, införas. Inriktningen för utvecklingen av kontrollsystemet bör därför vara att myndigheten i större utsträckning får tillgång till och nyttjar data för att kontrollera förhållanden som har central betydelse för rätten till eller storleken på sjukpenningen, innan ersättning betalas ut.

Utvecklingsbehovet finns inom tre kompletterande delar i kontrollsystemet:

- Automatiska grundkontroller i ärenden där uppgifter från andra aktörer finns tillgängliga digitalt och kan användas för att validera uppgifter som är av central betydelse för rätten till eller storleken på sjukpenningen.
- Riskbaserade kontroller som gör det möjligt att identifiera ärenden där risken för fel är förhöjd och där det därför finns behov av ytterligare utredningsåtgärder.
- Manuell utredning i ärenden där uppgifter saknas, avviker från varandra eller inte kan bedömas automatiskt.

Inriktningen beskriver en möjlig väg framåt för hur kontrollsystemet kan utvecklas och innebär inte att Försäkringskassan tar ställning till att vissa kontroller ska utvecklas eller införas. De tre delarna fyller olika funktioner och behöver inte ingå i varje kontroll. En automatisk kontroll kan exempelvis omfatta samtliga relevanta ärenden, medan en riskbaserad kontroll kan användas för att välja ut ärenden för fördjupad kontroll. Manuell utredning aktualiseras när uppgifter saknas, avviker eller inte kan bedömas automatiskt.

Kontrollerna bör särskilt inriktas mot uppgifter om arbete, anställning, inkomst, frånvaro från arbetet och andra förhållanden som har direkt betydelse för om sjukpenning kan lämnas och med vilket belopp. När sådana uppgifter finns tillgängliga digitalt och kan delas systematiskt med Försäkringskassan bör de, när det är rättsligt och praktiskt möjligt, kunna användas för att validera den enskildes lämnade uppgifter inför beslut och utbetalning. Ett sådant arbetssätt stärker inte bara förutsättningarna för korrekta beslut i det enskilda ärendet, utan också myndighetens förmåga att förebygga felaktiga utbetalningar och bidragsbrott på ett mer systematiskt sätt.

För att inriktningen ska få avsedd effekt behöver Försäkringskassan säkerställa att förutsättningar finns att agera utifrån identifierade avvikelser eller avsaknad av uppgifter. Myndigheten behöver i dessa fall kunna vidta de åtgärder som situationen kräver för att förebygga felaktiga utbetalningar. En viktig förutsättning för att detta ska vara möjligt är att förslagen i Promemorian *Åtgärder för att förhindra felaktiga utbetalningar inom socialförsäkringen och förenklad administration inom föräldrapenningen* genomförs så att Försäkringskassan kan ändra ett tidigare fattat beslut om omständigheterna har ändrats. Vidare förutsätter det förändrade arbetssättet att myndighetens processer, IT-stöd och informationshantering stödjer automatiska kontroller, riskbaserade urval och en effektiv hantering av avvikelser.

Ett mer förebyggande kontrollsystem kan samtidigt få konsekvenser för enskilda. Om uppgifter från andra aktörer saknas, blir tillgängliga först vid en viss tidpunkt eller behöver utredas kan beslut och utbetalning i vissa ärenden komma senare än i dag.

Utvecklingen behöver därför balansera behovet av kontroll mot kraven på skyndsam handläggning, förutsägbarhet och ekonomisk trygghet för den enskilde.

I nästa avsnitt beskrivs ett möjligt kontrollförfarande som bygger på automatiska kontroller i samtliga relevanta ärenden och manuell utredning när en förväntad uppgift saknas eller avviker.

Ett nytt sätt att identifiera arbete trots sjukpenning

Försäkringskassan har nyligen lämnat in en skrivelse till regeringen om ändringar i lagen (2024:1300) om uppgiftsskyldighet i fråga om frånvaro på grund av vård av barn m.m.[15] I framställan föreslår Försäkringskassan att de frånvarouppgifter som enligt lagen (2024:1300) om uppgiftsskyldighet i fråga om frånvaro på grund av vård av barn som ska lämnas till Skatteverket i samband med arbetsgivardeklarationen i stället ska lämnas till Försäkringskassan. Syftet med förslaget är att minska antalet felaktiga utbetalningar inom dessa förmåner.

Försäkringskassan analyserar för närvarande hur en liknande kontroll inom sjukpenning skulle kunna implementeras i syfte att motverka risken för felaktiga utbetalningar på grund av arbete trots förmån och anställningsförhållanden. Detta kräver att Försäkringskassan på samma sätt som inom föräldrapenning och tillfällig föräldrapenning får tillgång till uppgifter om frånvaro från arbete till följd av sjukdom, det vill säga att det införs en uppgiftsskyldighet för arbetsgivarna i fråga om frånvaro även på grund av sjukdom.

Kontrollen skiljer sig från en riskprofil och skulle inte användas för att välja ut vissa ärenden för kontroll utifrån en förhöjd risk för fel, utan skulle kunna genomföras i samtliga relevanta ärenden där Försäkringskassan utifrån ansökan förväntar sig en frånvarouppgift från en arbetsgivare. Om den enskilde är sjukskriven från flera arbetsgivare behöver en uppgift lämnas av respektive arbetsgivare.

Arbetsgivarens uppgift om frånvaroperiod och frånvarons omfattning skulle kunna jämföras automatiskt med uppgifterna i ansökan. När förväntade uppgifter har kommit in och överensstämmer kan utbetalning göras. Arbetsgivaren behöver också kunna rätta eller komplettera en tidigare lämnad uppgift, och Försäkringskassans behöver kunna hantera den ändrade informationen.

Avsaknad av en förväntad uppgift eller en avvikelse mellan uppgifterna skulle medföra behov av manuell utredning samt möjlighet för Försäkringskassan att inte betala ut ersättning under tid där faktiska förhållanden utreds. Om utredningen sedan visar att villkoren för sjukpenning inte är uppfyllda behöver Försäkringskassan även möjlighet att på eget initiativ ändra ett tidigare fattat beslut. Om utredningen visar att den enskilde varit frånvarande och villkoren för sjukpenning är uppfyllda kan utbetalning göras.

Försäkringskassan bedömer att en sådan kontroll inom sjukpenningen kan ha betydande potential att motverka felaktiga utbetalningar och bidragsbrott eftersom den riktas mot de riskområden som skattas orsaka de största felaktiga utbetalningarna. Preliminära beräkningar indikerar att förslaget har potential att förebygga felaktiga utbetalningar med mer än en halv miljard kronor årligen. Med anledning av när uppgifterna kan finnas tillgängliga för Försäkringskassans kontroll kan ett sådant förfarande få påverkan på när den enskilde kan tänkas få sitt beslut och ersättning.

Utvecklingen förutsätter författningsstöd, utvecklade processer och it-stöd samt en avvägning mellan kontrollnytta, handläggningstid och konsekvenser för den enskilde.

[15] FK 2026/007690

Försäkringskassan behöver därför fortsätta utreda den närmare utformningen och genomförandet.

Beslut i detta ärende har fattats av generaldirektör Nils Öberg i närvaro av avdelningschef Ulrika Havossar och verksamhetsutvecklare Rickard Grenholm, den senare som föredragande.

Nils Öberg

Rickard Grenholm